

«Про Концепцію Національної програми інформатизації» [5], ряд інших нормативних актів Кабінету Міністрів України й Указів Президента України.

Специфіка розвитку українського інформаційного суспільства, в тому, що інтелектуальні сили в країні вже існують, хоча і в неявній формі. Тому, необхідно забезпечити реалізацію програми пристосовування вищої професійної освіти до потреб галузі ІТ, привести учбові програми з підготовки фахівців в області ІТ у відповідність з кращою міжнародною практикою, а також організувати на базі вузів курси підвищення кваліфікації за спеціальностями, яких потребує галузь ІТ.

Список використаних джерел:

1. Байков В. Інтернет. Поиск информации. Продвижение сайтов / В. Байков. – СПб., 2000. – 250 с.
2. Глобалізація і безпека розвитку / О. Г. Білорус, Д. Г. Лук'яненко, О. В. Зернецька та ін.; керівник авт. колективу і наук. ред. О. Г. Білорус. – К. : КНЕУ, 2001. – 733 с.
3. Закон України «Про інформацію» // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – N 48. – Ст. 650.
4. Закон України «Про Національну програму інформатизації» // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – N 27-28. – Ст. 181.
5. Закон України «Про Концепцію Національної програми інформатизації» // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – N 27-28. – Ст. 182.

Малаш С.М.

аспірант,

Київський національний торговельно-економічний університет

НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

Створення дієвої системи зв'язків з громадськістю в органах виконавчої влади є важливою умовою демократизації державного управління в Україні та наближення його до європейських стандартів ефективного урядування. На сьогоднішній день нормативно-правове поле, що сприяє розширенню можливостей функціонування органів громадського суспільства, протягом останніх років інтенсивно формується. Можемо спостерігати значне нормативне поліпшення умов комунікації між органами виконавчої влади та громадськістю, водночас, практика використання органами громадського суспільства унормованих процедур не є системною та результативною щодо змісту державної політики.

На сьогоднішній день прийняття низки законодавчих актів дає підстави стверджувати про розширення правового поля для взаємодії органів виконавчої влади з громадськістю, об'єктивною є орієнтація на діалог з суспільством, дедалі активніше відбувається залучення громадськості до формування і реалізації державної політики.

Залучення інститутів громадянського суспільства в управлінні державними справами на сьогодні визначено низкою нормативно-правових актів. Зокрема, Конституцією України, Законом України «Про громадські об'єднання» від 02.11.2016 № 4572-VI [1], Указом Президента України від 26 лютого 2016 № 68/2016 «Про сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні» [2], Порядком сприяння проведення громадської експертизи діяльності органів виконавчої влади, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 травня 2015 р. № 976 [3], Порядком проведення консультацій з громадськістю з питань формування та реалізації державної політики, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів України 29 травня 2015 р. № 996 [4], та іншими нормативно-правовими актами.

Аналіз практики забезпечення структурними підрозділами органів виконавчої влади, відповідальними за зв'язки з громадськістю, виконання функцій щодо сприяння розвитку громадянського суспільства та залучення громадськості до формування та реалізації державної та регіональної політики, вже котрий рік поспіль включено до плану заходів щодо реалізації Стратегія державної політики Про сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні від 26 лютого 2016 року, № 68/2016 [2]. Метою Стратегії є створення сприятливих умов для розвитку громадянського суспільства, налагодження ефективної взаємодії громадськості з органами державної влади, органами місцевого самоврядування на засадах партнерства, забезпечення додаткових можливостей для реалізації та захисту прав і свобод людини і громадянина, задоволення суспільних інтересів з використанням різноманітних форм демократії участі, громадської ініціативи та самоорганізації.

Важливим інструментом ефективного реалізації громадянами конституційного права на участь в управлінні державними справами є їх залучення до прийняття рішень органами виконавчої влади через механізм публічних консультацій.

Консультації з громадськістю на разі проводяться у різноманітний спосіб і являються важливими для забезпечення системного діалогу влади з суспільством, адже дозволяють посилити рівень довіри громадян до владних інститутів, підвищують ступінь прозорості, прогнозованості, обґрунтованості та якості рішень, які ухвалюються органами виконавчої влади, розширюють доступ громадян до інформації про діяльність цих органів, забезпечують більш ефективне використання публічних фінансів, усувають ряд корупційних ризиків при прийнятті нормативно-правових актів.

У більшості європейських країн вже багато років спостерігається тенденція до розширення участі громадян у прийнятті рішень як на центральному, так і місцевому рівнях. При цьому дедалі частіше громадяни та інші зацікавлені суб'єкти залучаються до процесу розробки не лише підзаконних актів, але і проектів законів.

Основним нормативно-правовим актом, який регулює механізм проведення консультацій з громадськістю в Україні, є Порядок проведення консультацій з громадськістю з питань формування та реалізації державної політики, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 29 травня

2015 р. № 996 [4]. Відповідно до зазначеного Порядку органи виконавчої влади систематично проводять консультації з громадськістю. Крім того, відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів від 11 червня 2012 р. № 2311 «Про проведення публічного громадського обговорення системних соціально-економічних реформ» [5], органи виконавчої влади забезпечують проведення за участю фізичних осіб, у тому числі фізичних осіб – підприємців, представників громадських організацій, професійних спілок та їх об'єднань, організацій роботодавців, юридичних осіб, науковців, експертів публічного громадського обговорення (засідань за круглим столом, громадських слухань, зустрічей з громадськістю, конференцій) системних соціально-економічних реформ.

Варто зазначити, що інформація органів виконавчої влади про результати консультацій з громадськістю щоквартально аналізується Секретаріатом Кабінету Міністрів України.

Список використаних джерел:

1. Про громадські об'єднання: Закон України від 02.11.2016 № 4572-VI // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/4572-17>.
2. Про сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні: Указ Президента України від 26 лютого 2016 № 68/2016 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/68/2016>.
3. Про затвердження Порядку сприяння проведенню громадської експертизи діяльності органів виконавчої влади: Постанова Кабінету Міністрів України від 12 травня 2015 р. № 976 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/976-2008-%D0%BF>.
4. Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики: Постанова Кабінету Міністрів України від 29 травня 2015 р. №996 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/996-2010-%D0%BF>.
5. Про проведення публічного громадського обговорення системних соціально-економічних реформ: Постанова Кабінету Міністрів України від 11 червня 2012 р. №2311 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2311-2010-%D1%80>

Мельник О.В.

аспірант,

Науковий керівник: Теліженко О.М.

доктор економічних наук, професор,

завідувач кафедри управління,

Сумський державний університет

АНАЛІЗ МЕТОДІВ ПРОГНОЗУВАННЯ СТРУКТУРНИХ ЗМІН В ЕКОНОМІЦІ ТА ЗАЙНЯТОСТІ

Сучасний стан економіки України загалом та економіки праці, зокрема, характеризується рядом негативних тенденцій, серед яких, зокрема, зростання рівня безробіття, невідповідність структури робочих місць отриманим